

ki je v javni službi, ali c) s spričalom dveh za rezárje že upravičenih mojstrov, v katerem se potrjuje, da človek, ki za pravico rezanja prosi, ima o tem potrebno vednost in izurjenost ter da je po preskušnji to dokazal.

4. Na podlagi tacih spričeval daje c. kr. okrajno glavarstvo dovoljenje za rezanje živine; kdor tacega dovoljenja nima, ne sme za plačilo živine rezati.

5. Pridobninski davek za rezanje živine se sme le takrat naložiti, če rezarija more človeka sama za se rediti in so sicer tudi druge okoliščine take, da se sme davek predpisati.

5. Ta ukaz se ima sploh razglasiti in c. k. okrajna glavarstva imajo še posebno skrbeti za to, da tistim na znanje pride, ki se dozdej z rezanjem živine pečajo.

Z enim vajetom voziti velika je napaka.

Navada na enem vajetu vpreženega konja imeti, izvira od starodavnih časov, ko ljudstvo še ni pojma imelo, kaj je za vožnjo bolj varno pa živini ne škodljivo. Al še dandanes se vidi ta napaka tudi prav pogostoma pri naših kmetih. Pri vpregi z dvema vajetoma je treba vájet le malo nategniti, da konj brž vé, ali ima obrniti se na desno (hot) ali na levo (bistahor).

Če pa voznik ima konja le na enem vajetu, mora ga močno rukati in sukati, da čuti, na katero stran se ima zaviti, da zadene to, kar voznik hoče. In še le, ko je voznik nehal ubogo živino rukati, čuti, da je po volji voznikovi na pravi poti. Veliko veliko mora tak konj trpeti, dokler nazadnje ne postane ves trdogobčen. In koliko nesreč se s tako vožnjo pripetijo po cestah in to posebno navzdol ali pa če si dva taka voznika nasproti prideta, da konja ne vesta, ali se ima eden na desno, drugi pa na levo obrniti. Trdogobčen konj je pa, kar vsak voznik vé, na pol manj vreden, zato si s tem gospodar pač malo prihrani, ako se pri svoji vožnji boji stroškov za dva vajeta. Vsakako pa mu po pravici vrh tega še ostane imé nerodnega vozača. Zato proč z enim vajetom, ki je pravo trpinčenje kónj, večkrat nevarno za vse, kar na vozi sedi ali leži!

Gospodarske skušnje.

* *Da na vrtih črvi ne spodjedajo korenin solate, kolorabe, karviola in družih vrtnih sadik, svetuje časnik Tirolske kmetijske družbe, naj se korenike sadik (flanc), predno se sadijo, dobro potresejo z žveplenim prahom. V Sterzingu so skusili, da to gotovo pomaga.*

* *Morski čebuli zoper podgane in miši se zdaj po mnogih časnikih kmetijskih poje velika hvala, češ, da ga ni boljega in drugim živalim manj nevarnega strupa od morske čebule (Meerzwiebel, scyla marina). Tudi „Novice“ so v 5. letošnjem listu povedale, kako se rabi. Časnik „von und für Oberösterreich“ zato pravi: „vsak koledar (vsaka pratika) naj vsako leto ta podganji strup naznanja hišnim gospodarjem.*

Gospodarska novica.

* *Veliko kmetijsko razstavo napravijo meseca oktobra letos v Inspruku na Tirolskem. Ministerstvo kmetijstva je ondašnji družbi kmetijski podarilo za to razstavo 6000 gold.*

Slovstvene stvari.

Vabilo na naročbo

znanstvenega časopisa Matice slovenske
in prošnja za dotično gradivo. *)

Odbor Matice slovenske namerava v smislu poslednjega občnega zbora 2. dne t. m. izdajati znanstveni časopis, kateremu naj je imé: „Časopis Matice slovenske“.

Ta časopis bode obsegal vse, kar v znanstvo spada, s posebnim ozirom na slovanski svet: zemljepisje, zgodopisje, prirodopisje, starinstvo, razprave o kulturni zgodovini Slovencev, državoslavne, socijalne in gospodarstvene razmere; nabiro ostankov narodnega pesništva, razprave o novih iznajdbah, umetnijah in vedah, naznanila in presojevanja novih slovstvenih stvari, poročila o delovanji Matičnem itd. Članki, segajoči v politiko, so po pravilih Matičnih izključeni iz časnika.

„Časopisa Matice slovenske“ ima izhajati vsak četr leta en zvezek po 3 do 4 pôle; zvezek bode stal 50 kr.

Oglaševanje na naročbo, s katero se ob enem pošlje 50 krajc. naročnine za prvi zvezek, sprejema tajništvo Matice slovenske v Ljubljani do 20. junija t. l. Ta oglas veljá tudi za poročstvo celoletnega večidel plačila.

Prvi list pride na svitlo, kakor hitro se a) oglasi toliko naročnikov, da so stroški izdanja pokriti, in b) da odbor prejme časopisu primernih rokopisov toliko, da more prvi snopič na svitlo priti.

Zato odbor, ki prevzame vredništvo prvega zvezka, ob enem vljudno vabi slovenske pisatelje, naj mu pošljejo brž ko mogoče za prvi list gori navedenemu programu primernih se vé da ne preobširnih sestavkov, vsaj tudi pri časnikih veljá prislovica: „variatio delectat“.

Odbor hoče tako vstreči željam nekaterih Matičnih gospodov udov. Z ozirom na obilo število časnikov slovenskih, ki deloma več ali manj obdeljujejo novemu našemu časniku enako polje, nalagajo mu pa Matična pravila dolžnost, da previdno postopa o novem početju in zato izdanje prvega snopiča zmatra za poskušnjo ali se bode oglasilo toliko naročnikov, da ne bi Matica prevelicnih stroškov imela, in ali se bode novemu časniku našlo tudi zadosti čislanih pisateljskih moči.

Za odbor Matice Slovenske v Ljubljani
20. maja meseca 1877.

Dr. Jan. Bleiweis, prvosednik.

Zabavno berilo.

Angora.

Zgodovinski-romantičen obraz.

2.

(Dalje.)

Po teh besedah se je zamolčal Bajazet, iz zunaj pa je upor in vrišč divjeje in divjeje — in glasnejše prodiral v sobane.

„Nu, vi stebri moje sultanije, — vi, ki ste tolikrat hvalili se, da ob svojih bedrah nosite vso carjevino in mojo slavo“ — obrnil se je o trpkem zasmehu v velikega vezirja in v svojega namestnika Azijskim krajinam, — v Timurtaša — „vi ste vsak pot, kedar ni bilo treba, svoje življenje ponujali mi, žrtvujte mi ga zdaj!“

*) Sl. vredništva slovenskih časnikov se vljudno prosijo ponatisniti ovo vabilo. Odbor Matičin.